

Folytatni kell az elkezdett munkát, összefogással a városért

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség érdi szervezőténak elnöksége május elején megerősítette, hogy T. Mészáros András polgármester-jelöltségét támogatja az őszi önkormányzati választáson, azt követően pedig a Fidesz érdi szervezőténak taggyűlése elsőprő többséggel hagyta jóvá az elnökség előterjesztését.

Az Érdi Újság munkatársának nyilatkozott a megtett út főbb stációiról és az újabb kihívásokról a város Fidesz-KDNP-s polgármestere.

– Elkezdtünk egy olyan munkát, amelynek a látható eredményei 2010 végén és 2011 elején mutatkoznak meg. Gondolok az általános iskola felújítására, a tanuszoda megnyitására idén tavasszal, és gondolok az óvodákra, amelyek felújítása, s az egészségügyi szakrendelőre, amelynek az építése lendületes ütemben folyik, és mindenki számára megnyugtató, hogy lassan elkészül a bölcsőde. Folytatódnak az útépitések, és elkezdődik az évtizedes lemaradást felszámoló csatornázás, amely teljesen megváltoztatja az itt élők életminőségét – közölte a Fidesz-KDNP-s polgármester.

T. Mészáros András emlékeztetett arra is, hogy a csatornázási projekt tulajdonképpen 2006-ban kezdődött el, amikor eldöntötték, hogy nem kérnek a fővárossal való további csatornázási tehetetlenkedésből, és Érd városa saját kezébe vette a csatornázás ügyének a megoldását. Mindenki megelégedésére jelenleg már elkészült a közbeszerzési pályázat kiírása is.

A polgármester elmondása szerint folytatni kell a pályázat-előkészítő és pályázatíró munkát is, amit szintén 2007-ben alapoztak meg. Ebben a ciklusban 7,5 milliárd forint fejlesztési pályázati pénz érkezett a városba, plusz 31 milliárd forint

T. Mészáros András: Én mindig azt szerettem, ha előre gurul a szekér...

pályázati pénz teszi lehetővé a csatornázás megvalósítását.

– Véleményem szerint a városi üzemeltetésben nem is a fejlesztésekkel van a baj, hanem az évről évre csökkenő állami normatívákkal, hiszen ez nagyon megnehezíti az állami feladatok ellátását. Példaként említem meg, az idei évben is 600 millió forinttal kaptunk kevesebbet a tavalyi évhez képest a város üzemeltetésére – közölte a polgármester.

T. Mészáros András jelezte, a következő években a nemzeti ügyek kormánya leteszi a voksát amellet, hogy valóban a szociálpolitika, a közbiztonság, az oktatás és az egészségügy nemzeti ügy, és akkor megszűnhetnek majd azok az intézkedések is, amelyek révén racionálisan finanszírozni lehet ezeket a fontos feladatokat.

– Az elmúlt négy esztendőben elkezdtük az önkormányzati infrastruktúrát, az intézményi rendszert felújítani, a következő négy esztendőben pedig, ha megkapom a választók bizal-

mát, akkor megígérhetem, folytatni fogjuk elképzeléseink megvalósítását, a hangsúlyt pedig az önkormányzat intézményeinek átalakításáról áthelyezzük a hasznot hozó gazdasági élet fellendítésére – fogalmazott a polgármester.

T. Mészáros András emlékeztetett arra, hogy Érd kiváló logisztikai adottságokkal rendelkezik, adva van két autópálya, Érdön van két vasút, itt a Duna, és Érd rendelkezik olyan szabad területekkel, amelyek felkelthetik a beruházók, a vállalkozók és a termelő cégek érdeklődését. Ezek a gazdaságfejlesztési övezetek olyan helyen vannak, ahol nem terhelik a lakóterületet. A 6-os autópálya mellett még van 200 hektár gazdaságfejlesztési övezet, tehát a következő négy esztendőben arra kell helyezni a hangsúlyt, hogy a DM-hez hasonlóan minél több nagy cég jelenjen meg Érd vonzásterületén, mert ezek munkahelyet teremtenek, másrészt pedig jelentős iparűzési adóra tehet szert a város.

– Ebben a ciklusban a hitelválság némileg megnehezítette a város helyzetét, de ennek a válságnak is vége lesz egyszer, elindul a felemelkedés, új lehetőségek teremődnek, és bízunk az új kormány gyors döntéseiben. Reményeink szerint eddigi sikereinket tetőzni lehet a következő négy esztendőben. A magam részéről mindig sikerorientált voltam, azt szerettem, ha előre gurul a szekér, és a közgyűlésben is azt akartam, hogy ne kis parlamentként működjön, hanem a pártérdekeket háttérbe szorítva, csak a város dolgai legyenek fontosak. Ezt szeretném folytatni a következő négy esztendőben is.

Papp János

A szerkesztő jegyzete

Jelek és képek

Szaporodnak politikai-közelíteli jelképeink. Ezek a jelképek külön-külön is jelentenek valamit, együttesen azonban nemcsak arra utalnak, hogy ebben az országban találekönyságban soha nincs hiány, hanem azt is jelzik, hogy akkor éppen mire irányul a közvélemény fokozott figyelme. Olykor egy tárgy, egy szerszám neve válik jelképpé, máskor egyszerű csomagolóeszköz, vagy éppen ruhadarab neve.

Beszélgetnek mondjuk valamilyen nagy értékű munka elvégzéséről, amiről nem könnyű megállapítani, mennyibe is került, de valószínűleg sokkal többbe, mint amennyibe kellett volna. Találgatnak, hova is tűnhetett a ráfordított összeg szemmel nem követhető hányada, míg nem a tanakodók egyike kijelenti: talicska. Ettől kezdve a jelenlévők máris tudják, miről van szó, mire is gondolt az egyszerű szállítóeszköz emlegetője.

Érdemes kipróbálni: a fogalom annyira közismert, a jelkép jelentése olyan egyértelmű, hogy még hunyorítani sem kell hozzá. Arról van szó, hogy valahonnan valakik jelentős mennyiségű olyan pénzt vittek el, ami nem illette meg őket – és olyan sokat, amennyi szinte csak talicskában fér el –, amely pénzt vélhetően nem jótékony célra, hanem saját jólétük finanszírozására kívánják fordítani.

Ennél valamelyest korszerűbb és célirányosabb jelkép a nokiás doboz. Ebben is pénz van, de itt tudható, hogy ki, kinek és miért továbbítja. Valamit valaki, aki döntési helyzetben van, a törvényes út megkerülésével elintézi. Hogy hogyan? Úgy, hogy kapott egy pénzzel töltött nokiás dobozt. Vagy kettőt, attól függően, hogy mennyit ér meg az elintézés. Hozzáértők szerint az is pontosan lemérhető,

mennyi pénz fér el egy ilyen göngyölegben. Régen, a népmesékben értékmérőként még egy véka ezüst szerepelt – a mai történetekben egy nokiás doboznyi húszezres.

De van teljesen más példa is. Ezekben a hasábokban is szóba került nemrég az újonnan alakult kormány várható adminisztrációcsökkentési intézkedései kapcsán egy barátságos tárgy, a sörálatét. Itt a – jöllehet, kemény, de mégiscsak – papír mérete a lényeges. Merthogy kicsi. Ezt aztán mindenki, még akinek a fogalomtára viszonylag szűk határok között mozog, mindenki el tudja képzelni, mekkora. Ha tehát az hangzik el, hogy egy kérdőív, egy kimutatás, vagy akár egy adóbevallás mérete nem nagyon haladhatja meg a legbékésebb alkoholféleség edénye alá helyezhető lapocska méretét, akkor nyilvánvaló, hogy a tengernyi adminisztrációs teher csökkentéséről van szó.

És megérkezett a talán legfrissebb jelkép. Van, hogy fontos dolgokat kellene megvitatni. Olyanokat, amelyek eldöntésétől emberek sorsa függ. Vagy akár a jövő. Olyanokat, amelyek sürgősek, mert a késlekedés további rengeteg bajjal járhat – és akkor valaki vagy valakik elkezdenek valami egész másról beszélni, megkísérelve valamilyen jelentéktelen témával helyettesíteni a fontosakat. Ilyenkor hallható már egyre több esetben, hogy ez olyan mellényügy – és máris tudja mindenki, hogy milyen mellényről van szó.

Szállítóeszköz, csomagolás, ruhadarab – nem lenne jobb arra használni mindet, amire készültek?

[Handwritten signature]

Lakhatás

Rozsnyón, vagy Pozsonyban és Kassán, ha oda jutunk. Voltak rokonaink, akiket megmaradt vagyonukból az „új hatalom” teljesen kiforgatott, de egyetlen sem, aki feladta volna magyarságát. Végül a menekültek az évek múlásával – mivel szorgalmasan dolgoztak – lakáshoz jutottak. De hát, kérdezhetik ma, hogyan? Úgy, hogy a nyomorúságában magára maradt állam vezető politikusai, összefogva az akkori magyar tőkés társadalommal, segítettek.

Akkoriban egyépítkezésbe pénzét befektető tőkés így gondolkodott: szerény fizetésű és keresetű munkásokkal, tisztviselőkkel, kiskereskedőkkel és kisiparosokkal van dolgunk, akiknek lakás kell. Tudnak ők milliókat letenni az asztalra? Nem. De a havi keresetükből lakbért tudnak fizetni. Nosza, építsünk nekik bérlakásokat! Lehetőleg összkomfortosakat. A kis keresetűekre gondolva pedig komfort nélküli lakásokat építünk, hogy képesek legyenek megfizetni a csekély lakbért. Igen, ilyen elgondolásból épült fel Budapesten és vidéken több százezer lakás. Ilyen meggondolásból fejezték be 1926 végére a Wekerle-telep lakásépítkezését is, amelyet fiatal magyar mérnökök kezdtek építeni magyaros stílusban 1909-ben, száz évvel ezelőtt. Aztán kisemberek pénzéből és állami segítséggel terebélyesedett ki az Országos Népi- és Családvédelmi Alap

lakásépítési akciója, az ONCSA-házak tömege.

A történelemből mindenkinek eszébe juthat az 1867-es kiegyezés utáni gazdasági fellendülésünk időszaka. Akkoriban épült ki Budapest a sugár- és körútjai-val. Az akkori tőkésék józanul gondolkodtak. Több tízezer bér lakást építettek föl és adtak ki a fővárosba költözködő és ott munkát találó embereknek, családoknak. A gazdag megrendelőnek pedig nem „öröklakásokat”, hanem emeletes villákat építettek, főként az Andrásy úton.

A rendszerváltáskor valami gondolatzavarba estek a bankok, a tőkésék. Nem az emberek, a családok lakhatási szükségletére gondoltak. Ez őket nem érdekelt és ma sem érdekli. Egyszerre akartak és akarnak ma is a befektetett milliárdokhoz jutni. Ezért építik semmiből sem okulva, tanulva – bérlakások helyett – a sokmillióos öröklakásokat. És hogy vevő is legyen ezekre, száz ezreket behajszoltak az „olcsó” nyugati, főleg svájcialuta-kölcsönbe, aminek ismerjük a fináléját. A „világválság”, amelyet a bankok mesterségesen idéztek elő, most érleli be „gyümölcsseit”. A bankok árvereztetésre készülnek. A hivatalába lépő kormány ígéri: megakadályozza a kilakoltatásokat. Ez kötelessége is! Ezek az emberek nem család, ők fizetnek akarnak. De nem tudnak, mert nincs munkájuk, nincs miből.

A családokat, a spekulánsokat másutt kell keresni. Egyébként pedig: „Az embernek valahol laknia kell!”

Bíró András

Rákérdeztünk

Igénybe veszi a kulturális kedvezményeket?

Id. Dobai János nyugdíjas:

– Jó ötletnek tartom, hogy belépőjegyekért vásárolhatok, hiszen egy nyugdíjasnál minden fillér számít. Amúgy is szeretek kulturális eseményekre járni, de így talán még inkább. Sőt, a barátaimat is arra ösztön-

zom, hogy minél több rendezvényen vegyenek részt.

Ripka Józsefné üzletasszony:

– Először el se hittem, hogy ez létezhet, de azóta már megbizonyosodtam róla, hogy nem tévedés az egész. Egy csapásra két haszna is van ennek, egyrészt a szórakozás, másrészt a vásárlási kedv megeremtése. Nálam mind a kettőt sikerült hamar elérni, elég sokat költöttem rövid idő alatt...

Ábrahám Dávidné vállalkozó:

– Az egész családot megmozgattam nem egy érdi kulturális rendezvény miatt, persze nem első sorban a kedvezményért, a levásárolható belépőjegyért. Igaz, ez is vonzóvá teszi a számunkra, hogy bátrabban költekezzünk, hiszen megtérül a kiadott pénzünk. A kultúra ugyan kissé drága, de így mégis csak elviselhetőbb.

Dani János üzletember:

– Nem sok időm van a kulturális rendezvényekre járni, hiszen reggeltől estig dolgozom, de tudok erről a nagyszerű kezdeményezésről, és sok sikert is kívánok hozzá a továbbiakban, nehogy abbamaradjon. Remélem,

mielőbb sikerül kipróbálnom a „rendszer”-t, de hogy hová fogok először jegyet venni, azt még nem tudom.